

عطف

قفالکنای

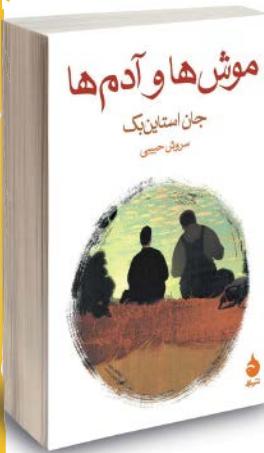
۵

ضمیمه کتاب و داستان روزنامه جام جم
سه شنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۰ • شماره ۱۲۲

اقتصاد آمریکایی

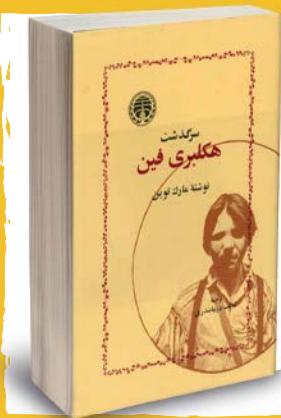
آمریکا در تبعید

«موش‌ها و آدم‌ها» معروف‌ترین و نه بهترین کار جان اشتاین بک است ولی از آنجا که اثری نمادین است در نوع خود یکی از آثار موفق نویسنده محسوب می‌شود. «خوش‌های خشم» مشهورترین اثر این نویسنده آمریکایی است که اغلب اورا با این کتاب می‌شناسند ولی آثاری نظری موش‌ها و آدم‌ها و «شرق بهشت» و... نیز در کارنامه او دیده می‌شود که هرکدام در نوع خود پنجره‌ای به جهان ذهنی این نویسنده است؛ حتی می‌توان اشتاین بک را یکی از فعال‌ترین نویسنده‌ها در روایت آمریکا دانست، آمریکایی که در آن همه چیز در اختیار یک گروه است و باید گفت او توانسته در این حوزه کارهای مهمی انجام دهد. موش در داستان معنا نمادین دارد. موش در واقع نماد کارگران و زجر آنها در برابر ظلم ارباب هاست. کارگرانی که مورد استثمار ثروتمندان قرار گرفته‌اند و مثل موش در چنگال آنها اسیر و ناچار به زندگی بر رفاه و بی امکانات شده‌اند و حتی آرزوهای آنها نقش برآب شده است. این رمان در واقع نقدی بر سیاست‌های اقتصادی برآمده از تفکر آمریکایی است که امروز اثر آن را در نقاط بسیاری از جهان شاهد هستیم. اشتاین بک شاید در اثریش به نقد آمریکا و سیاست آمریکا پرداخته باشد ولی در واقع افقی بلندتر را پیش روی مخاطب خود قرار داده تا در طرف زمان و مکان داستان او محدود و محصور نشود.

چالش آمریکایی

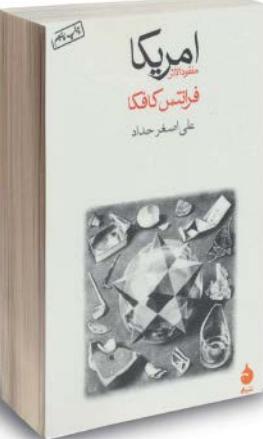
«چیزی پیش از آن نبوده است»؛ این توصیفی است که ارنست همینگوی از داستان «هاکلبری فین» انجام داده و گفته «ماجراهای هاکلبری فین بهترین کتابی است که تا به حال داشته‌ام». رمانی که مارک تواین آمریکایی آن را در آمده داستان «تام سایر» نوشته است. اما حتی اگر همینگوی هم از این کتاب تعریف و تمجید نمی‌کرد چیزی از اهمیت و جایگاه این کتاب کم نمی‌شد. کتابی که با طنزی گزندۀ که گویای توانایی قلمی تواین است علیه تبعیض نژادی نوشته شده و باورهای غلطی که توسط بزرگان جامعه ترویج می‌شود را به چالش کشیده است. این کتاب که بسیاری آن را دنبله‌ای بر ماجراهای تام سایر دانسته‌اند یکی از شاهکارهای قرن ۱۹ ادبیات آمریکاست که در آن نویسنده ماجراهای یک سفید و سیاه را بازگو کرده است.

«خوانده بسوزان»؛ این خلاصه وصیت فرانتس کافکا به دوستش ماکس برو است که از او می‌خواهد پس از مرگش تمام آثار او را خواند و بسوزاندا (آمریکا) یکی از همان آثاری است که قرار بوده خوانده سوزاند شود ولی بروید گوش به وصیت کافکا نمی‌دهد و آثار او اعم از کامل یا نیمه‌تمام را پس از مرگش فراهم می‌کند. احتمالاً (مسخ) که مشهورترین اثر این نویسنده آلمانی زبان است را خوانده باشید ولی او اثری با عنوان «مفهودالاثر» دارد که وصی او ناشی را به «آمریکا» تغییر داده و منتشر کرده است.

ما در آمریکا با جهانی رو به رو هستیم که همه چیز بر پایه بی‌اعتمادی قرار دارد. هیچ‌زیقابل اطمینانی نیست مگر چیزهایی که پیش‌تدریجاً گامانده است. شخصیت نوجوان داستان در این رمان از همان صحنۀ اول شاهد تبعیض است؛ شاهد فضایی که صدای افراد زبردست به گوش کسی نمی‌رسد. در این کتاب اتفاقاتی که برای شخصیت داستان روی می‌دهد

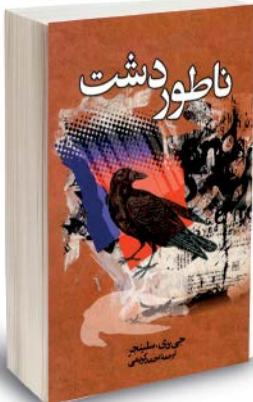
جلوه‌ای تازه از آمریکا را برای خواننده روشن می‌کند. او بابت یک گناه محکوم به یک تبعید بی‌بازگشت شده و حال اینجا در «آمریکا» بابت گناه نکرده عقوبت می‌شود و با او برخورد صورت می‌گیرد. کافکا در این رمان تصویری از آمریکا را به خواننده نشان می‌دهد که روابط انسانی در کمزگ‌ترین حالت ممکن است و حتی می‌توان گفت وجود ندارد و آنچه اهمیت ندارد وجود جوهر فردی و انسانی است و آنچه اهمیت دارد پول است.

جاز آمریکایی

اسکات فیتزجرالد در این رمان که تا ۱۵ سال اقبال زیادی ندید و تنها ۲۵ هزار نسخه از آن به فروش رفت، تصویری از آمریکای جزیره ثبات را به نمایش گذاشت که هر کسی از این ثبات به اسم و رسم و توان و نوای رسیده است. فیتزجرالد این دوره را «عصر جاز» نامیده؛ دوره‌ای که پس از دوران رکود اقتصادی است و موسیقی جاز نماد این دوره است که در داستان نیز کارکرد خود را دارد. این داستان را باید یکی از نمونه‌های آرم و البه عمیق روایت آمریکایی دانست که در آن نویسنده بی‌محابا علیه سبک زندگی آمریکایی نوشته و آن را به نقد کشیده است.

همین ابتداء موضع را درباره این کتاب روشن کنم، که همواره برایم سوال شد چرا این اثر باید در رتبه دومین اثر مهم قرن بیستم باشد؟ یعنی هرقدر بالا و پایین کردم متوجه علت این ماجرا نشدم، اما «گتسبی بزرگ» از حیث بازنمایی تصویر آمریکایی قرن بیستم و چeshش اقتصادی ناشی از دور بودن از میدان درگیری اثر موفقی است. اثری که به خوبی نشان می‌دهد تاثیر آن رشد اقتصادی در زندگی افراد به‌وضوح مشهود است. طبقه تازه‌به‌دوران رسیده برآمده از رشد اقتصادی دهه ۲۰ میلادی در این اثر نقد شده‌اند و گروههای دیگر نیز به فراخور درباره شان حرف زده شده است.

که کودکان ممکن است از لیه پرتگاه پرت شوند، آنها را از افتادن به دره نجات دهد. هولدن می‌گوید: «همه‌اش مجسم می‌کنم که هزارها به چه کوچیک دارن تو دشت باز می‌کنن و هیشکی هم اون جای نیس، منظورم آدم بزرگ، جز من. من هم لیه به پرتگاه خط‌زنک واپساده‌ام و باید هر کسی رو که می‌داد طرف پرتگاه بگیرم... تمام روز کارم همینه. به ناتور دشتمن...». راوی نوجوان از هوشمندی‌های این داستان است، او با صداقتی که در این سن و سال وجود دارد مشاهداتش و هرجه به فکرش می‌رسد را بازگو می‌کند و در این مسیر از هیچ تهدید و خطری هراس ندارد. هولدن کالفیلد سلینجر، راوی رک و صریحی است که این ویژگی او را در ادبیات داستانی تبدیل به یک نماد کرده است؛ نمادی که هر راوی نوجوانی را با مقایسه می‌کنند و عیارش را با هولدن می‌سنجدند.

هولدن کالفیلد، این اسم برای بسیاری از نوجوان با عالیقش و رفتارهای خاص است که حتی سعی می‌کنند او را تکرار کنند. نوجوانی که مشهورترین اثر سلینجر با او ساخته شده است. «ناتور دشت» یکی از مهم‌ترین رمان‌های قرن بیستم است که باید آن را دیگر کتاب آمریکایی دانست که بی‌پرده از دنیای نوجوانی و خطراتی که این گروه را تهدید می‌کند حرف می‌زند از سقوطی که هر نوجوان در معرض آن قرار دارد. در ادبیات فارسی می‌توان کلمه ناتور را در بیتی از سعدی ببینیم، «جهان دیده پیری بر او برگذشت / چنین گفت خندان به ناتور دشت». این کلمه در فرهنگ لغت به معنای نگهبان، محافظت‌کننده و باغبان آمده است. در اواخر داستان هم هولدن به خواهش فیبی از عالیقش و شغلی که دوست دارد می‌گوید. او توضیح می‌دهد که می‌خواهم «ناتور دشت» باشم. یعنی در انتها داشت و در جایی